

Siedlce – kolory jesieni

32/M/16

Pierwsze założenie parkowe w stylu włoskim powstało w Siedlcach w pierwszej połowie XVIII w. Za czasów księżnej Aleksandry Ogińskiej zmieniono wygląd parku na sentymtalny wg projektu Franciszka Salezego Sarnowskiego. W lipcu 1783 r., przed wizytą króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, na terenie Aleksandrii wzniesiono wiele obiektów małej architektury ogrodowej. Były to m.in. altany, oranżeria, ptaszarnia i teatr letni, a nawet tak egzotyczna budowla jak domek wybudowany na sztucznej skale, z wejściem do grotty. Powstała wówczas również sieć stawów i kanałów, zasilanych przez rzeczkę Helenkę. Wyspy były otoczone kanałami, którymi pływno łodziami. Około roku 1840 park wydzierżawiono osobom prywatnym. Następnie park przeszedł na własność miasta. W latach 1869-1909 południową i zachodnią część parku ograniczono żelaznym płotem, a od północnej – murowanym parkanem. Podczas II wojny światowej Niemcy rozebrali m.in. teatr letni, restaurację i estradę. Obecnie park w niewielkim stopniu świetność z przeszłości. Jest znacznie mniejszy, bez dawnego układu O długiej historii parku przypominają ponad dwustuletnie drzewa, uznano za pomniki przyrody.

źródło: wikipedia

Budowa trasy: Dariusz Mazurek
Aktualizacja: październik 2016 r.

Długość trasy: 1,8 km
Do potwierdzenia: 16 PK

Na planie Parku Aleksandria zaznaczono różne obiekty - punkty kontrolne (PK). Do każdego z nich wykonano zdjęcie.

Pary: numer PK z mapy oraz kod literowy ze zdjęcia, jako potwierdzenie przebycia trasy, należy dostarczyć do organizatora na e-mail: poczta@trino.pttk.pl lub za pomocą formularza.

Przesłanie odpowiedzi oznacza zgodę na umieszczenie na liście osób, które przebyły TRInO.

Uwaga, zdjęć jest więcej – wybierz tylko te właściwe!

 tutaj dopasuj zdjęcie

